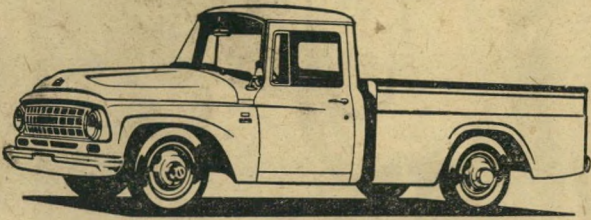

Light-Duty TRUCK

INTERNATIONAL

סקאוט - טנדר קומפקט

הנעה קדמית; מנוע 4 צילינדרים; שסתומים עיליים; 25 כוחות סוס לרישוי; מנוע בעל מומנט גבוה הבנוי לעבודה מאומצת; תא נהג מפה פלדה סגור ומבודד; ארגו במעמס של 1000 ק"ג למטען ולנוסעים; שלדה חזקה מותאמת במיוחד לדרכים קשות.

הספקה מיידית, שרות נאמן
מלאי גדול של חלקי חלוף

סוכנות בלעדית בישראל:
חברה להנדסה חקלאית לישראל בע"מ חיפה-תל-אביב

מפיצים בלעדיים:
חברת ווקסמוביל בע"מ, רחוב הנמל 48, טל. 6-67775
חיפה

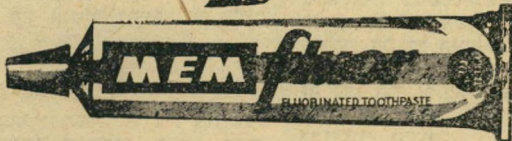
מפיצים בתל-אביב:
פליקס, רכב ואלקטרוניקה בע"מ, רח' יצחק שדה 36-34,
טלפון 37341

חן לי בשניים!

אבל...
מיני פלואור

החדיש של "יצהר"

ממ פלואור מכילה פלואוריד, החומר המיוחד שנתגלה בארה"ב ואשר הוכיח את עצמו בסיוע למניעת רקבון השיניים.

ממ פלואור, משחת השיניים החדשה של "יצהר", מגינה על השיניים בפני רקבון ושומרת על בריאותן.

* יצרני סולידוקס, משחת השיניים הידועה.

זה נהדר זה יצהר

בעולם

האוי"ם

כל מיני אנחות

החופש נגמר. ילדי ישראל חזרו לבית הספר, וממשלת ישראל חזרה לעצרת או"ם.

זה היה רע בשביל משרד החוץ. כי כשמתכנסת עצרת האוי"ם, מדברים על פליטים, ועל עוד נושאים בלתי נעימים כאלה. כל עוד היתה עצרת או"ם משרתת, היה שקט. גולדה נאנחה, והרכיבה משלחת לעצרת.

מועצה לקונגו. אך ברוב הבירות הן אחרות בעולם, השמיעו שרי החוץ אנחות של הקלה. שיתוק האוי"ם הואג את העולם.

שיתוק זה התחיל מפני שארצות הברית תבעה מברית המועצות לשלם את המגיע ממנה לאוי"ם. ברית המועצות סירבה, כי טענה כי היא כבר שילמה את כל ה"מיסים החוקיים. היא סירבה לשלם מיסים בלתי חוקיים, עבור פעולות של האוי"ם שלא תאמו, לדעתה, את חוקת האוי"ם. למשל: פעולות שהוחלט עליהם בעצרת, בעוד שלפי החוקה הן היו בסמכותה של מועצת הביטחון, בה יש לרוסיה וטו"ו. בהודש שעבר נכנעה ארצות הברית ל"לא תנאי" היא ויתרה על התשלום, הרי דיעה שהיא מורידה את כל העניין מסדר היום. ברית המועצות הודיעה שתשלם ל"אוי"ם תרומה מרצונה.

שריפות ממתנינות לכבאי. כניעת האמריקאים נבעה מאי-הרצון הגובר ו

ארהארד הרפ"ניצה

הולך בעולם נוכח השתקת האוי"ם. כי משברים המורים ביותר חיכו להתערבות יעילה של המוסד הבינלאומי, כמו שרי פוט למכבי-האש.

בין השאר: המאבק בין הודו ופאקיסטאן, העלול בכל רגע להפוך מלחמה גדולה, נוסח מלחמות גרמניה-צרפת במאה שעברה.

גרמניה

רפ"י בבון

"בעיניו של הזקן, בעל העבר המפואר, אין ערך לאחדות מפלגתו. חשובים לו יותר העקרונות שהוא מאמין בהם...".

אין לו שאיפה לתזור ולהיות ראש-ממשלה, אך הוא רוצה לקבוע מי יהיה ראש-הממשלה...".

על מי נאמרו השבוע דברים אלה? לא על דויד בן-גוריון הצעיר (79), אלא על זקן אמיתי: קונראד אדנאור (90).

נגד סמרטוטיים. אדנאור לא פילג את מפלגתו רשמית. הוא לא הקים רפ"י גרמנית. כי גרמניה אינה ישראל, ולא קל לבצע שם מה שניתן לבצע בישראל. אך הוא גרם לבקע עמוק במפלגה.

אויבו של אדנאור הזקן הוא אדם ש"היה שראוצר, ושהפך לראש-ממשלה. שמו אינו אשכול, אלא ארהארד. אדנאור סבור, ולא בלי צדק, שהוא סמרטוט. ארהארד מזוהה עם הברית הגרמנית-אמריקאית. כאשר הציעו האמריקאים תוכנית חדשה שמטרתה למנוע את הפצת הנשק הגרעיני בעולם, הביע לה ארהארד תמיכה.

לפתע קם אדנאור, והודיע כי התוכנית האמריקאית היא שואה. "פירושו של דבר — להפקיר את אירופה בידי הרוסיים! קרא, ותבע לתת לגרמנים את הכוחות-שנים את אצבעם על הדק הנשק הגרעיני. בכך סטר את לחיו של יורשו.

דופקו את היורשים. זה היה חמור מאד. זה היה חמור שבעתים, כי כרגע זה נערכת בגרמניה, כמו בישראל, מערכת-בחירות. שתי המפלגות העיקריות — הנוצרית של ארהארד ואדנאור, והסוציאלי-דמוקרטית של וילי בראנד — נמצאות במצב של שיווי-כוחות גמור. כל תזוזה קטנה יכולה להכריע את הכף. העתונים הגרמנים החלו מדברים על האפשרות שלמחרת הבחירות יהיה צורך להקים — בפעם הראשונה — קואליציה גדולה, בהשתתפות שתי המפלגות הגדולות.

ארהארד דוחה בתוקף דיבורים אלה, מפני שטמון בהם פיקפוק בסיכוייו ל"השיג רוב. והנה, לפתע, פירסם אדנאור הזקן מאמר, בו תמך בפירוש ב"קואליציה הגדולה". משמע: הוא רמוז בבירור כי לדעתו לא יוכל יורשו להשיג רוב לבדו. בכך אמנם הקטין את סיכוייו להשיג רוב.

הסוציאליסטים עלו. ארהארד רתח. אך הזקן ציפצף על שניהם. העיקר היה ש"הנחית מכה על ארהארד, וקידם את סיכוייו של גרטיספוח, ידידו של שמעון פרס — פרנץ יוזף שטראוס.

סינאפור

הפרשה

כל העניין היה אביך מאד. זה התחיל בכך שראש ממשלת סינאפור העצמאית, לי קואינג, גילה קשבוע תגלית סנסציונית. הוא סיפר כי בשנת 1960 נתפס בעירו טוכן של המוסד ה-מרכזי לביון של ארצות-הברית. אותו טוכן ניסה להדיח סקיד סינאפורי לגלות סודות בטחוניים. הוא נעצר.

לאחר מכן שלח הנשיא קנדי שליח מיוחד ללי, ביקש להשתיק את העניין. לי דרש דמי לאי-יחזק: מענק בסך 33 מיליון דולאר למדינתו. אולם קנדי היה מוכן לשלם רק שלושה מיליון דולאר, ולי ראה בכך עלבון צורב.

לא לחד"ם. התגובה האמריקאית על התגלית היתה מהירה ומוחצת: להר"ם. "סיפור מגוחך!" אמר דובר משרד החוץ. העתונים האמריקאים מיהרו לציין כי בשנת 1960 בכלל לא כיהן עוד קנדי כנשיא ארצות-הברית. הוא נכנס להפקידו רק בינואר 1961.

בוה היה העניין נגמר, לולא התעקש לי. הוא הודיע שיש לו הוכחה בכתב — מכתב של שר החוץ האמריקאי, בו הביע בשעתו צער על תקרית-הריגול. חוץ מזה, אמר, הוא מוכן לגלות את כל הפרטים — ובכללם שם השליח של קנדי. זה ריענן את הזכרון האמריקאי באופן מפתיע. דובר משרד החוץ קיים מסיבת-עיתונאים, הודה שלי צודק. אמנם היתה תקרית כזאת, ואמנם נשלח מכתב כזה. זה היה בשנת 1961, בימי כהונתו של ה-נשיא קנדי.

מחיר הכבוד. נשארה השאלה: מדוע מגלה זאת לי רק עכשיו? התשובה: כי שעת מעשה, היה באמצע משאומתן עם מאלאיה למען איחוד. שלישי מאלאיה, שהם פרו-מערביים, ביקשו להשתק את הפרשה. עתה, כשהתפרצץ האיחוד, היה לי חופשי לספר את סיפורי.

שאלה אחת נשארה ללא מענה: מדוע נעלב לי מהצעת דמי לאי-יחזק בגובה שלושה מיליון, אך סבר כי דמי לא יחרץ בסך 33 מיליון הם מכובדים?

* גם עתה אין לנוצרים רוב מוחלט, והם שולטים באמצעות קואליציה עם ה"מפלגה השלישית, הדמוקרטית-החופשית, מפלגה קטנה המקבילה לגח"ל, בריתות מזיגה של ליברלים ולאומנים.